

Publicerad 2008-02-29 12:07 av iderik

natten är mitt hjärta och muskler behöver spenat

natten rullar in

rökelsen ligger tjock

det sticker i näsan

jag längtar efter jennifer

jag undrar vad jag gör om ett år

jag tänker på döden

att den kommer att komma

nu blir jag rädd

när jag tänker på döden

att livet rinner bort

att allt har varit meningslöst

att trappstegen är för branta

att linjerna suddas ut

att regnet inte får

blommorna att växa

rökelsen är tjock

jag andas tungt

dagarna kommer

obönhörligt

jag undrar om det finns någon gud

jag vill att någon ska ringa mig

men ingen har mitt nummer

och föresten är mobilen av stängd

jag tänker på strålning och cancer

kräftor och svulster

blåslampor och glödheta brännjärn

tält och boskap

betong och trappsteg

natten seglar in

gatorna somnar

det rinner sprit i avloppen

det luktar jordgubbar med mjölk

svett och andetag

sånger mot varandras läppar

tonerna pressas ihop

husen smälter

huden brinner
hjärtat är en muskel
det finns inget gym som duger
livet är ett träningspass
löpband och stegmätare
luftbubblor och statyer
pausknappar och hissar

jag tänker att allt har ett slut
natten flyter in
fönsterna är stängda
senapsgas och pansarvagnar
omkullvällta fåtöljer
och bensin som brinner
bilarna står still
vägarna fortsätter rulla
sterainljusen slocknar
glasflaskor studsar mot marken
hjärtat är en pump
det är översvämning
min kropp är ett skepp
himlen är mitt hav
tankar är moln och såpbubblor
solsken är en kraft

jag räknar solstrålarna
som hänger likt lianer
från hustaken
telefonerna skriker
spädbarnen sover
jag tänker att jag borde leva mer
och att mitt liv kommer växa
till en lerklump utan former
den rädslan
att jag inte kommer ha
en historia att berätta

syret tar slut
handflator vänds mot himlen
blixtar bryter sig upp från marken
på platsen där jag begravde

en lapp med ditt namn
musiken cirkulerar i blodet
lågorna kräker värme
när jag blundar
försvinner världen
när jag tittar igen
kan jag inte skaka av mig känslan
av att det är en ny värld jag ser
att något har förändrats
att ingenting är någonsin likadant
och nostalgi är helt meningslöst

natten rullar in
i staden
gatlyktorna
vikarierar för solen
korsbärsträden släpper blomblad
i min mun
syreners mätta doft
människors svältande kroppar
jag tänker att det kanske
finns en liten lucka
någonstans
en hemlig dörr
en hemlig väg
som till skillnad
från alla andra vägar
inte leder tillbaka till utgångspunkten
smältpunkter
och våra ben blir aska

röken ligger tjock
våra kroppar är så skadade
hjärtat är en muskel
man ska äta spenat
för att få starka muskler
för att få ett starkt hjärta
måste man nog sluka livet
med hull och hår
försöka hålla tillbaka spyorna
svälja

växa

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren iderik med Poeter.se id #21806 innehar upphovsrätten